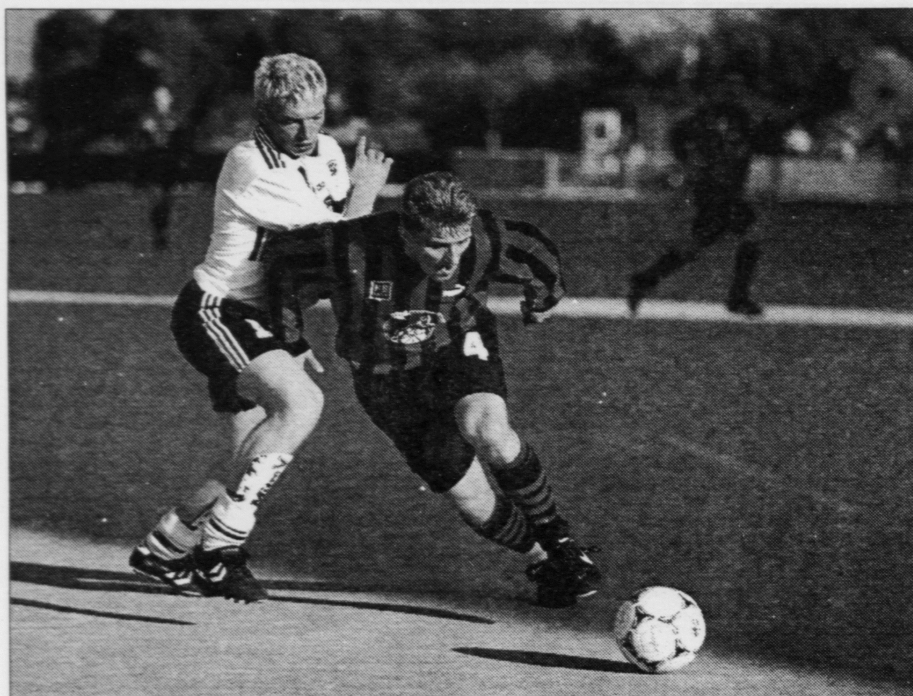

NSÍ stríddi seg til stig og tveitti so alt frá sær

Fótbóltur: Oddalið var ikki sannførandi, men NSÍ evnaði ikki at taka av, tá stig stóðu teimum í boði

Tá tú ert á oddaliðnum, so er viljin hjá øllum mótstøðumonnunum serliga stórur at vinna á tær. Og tá tú spælir á oddaliðnum, so hevur tú oftast hepnid við tær.

Vit hoyra ofta tikið til hetta, og í báðum førum passaði hetta, tá NSÍ vitjaði HB leygardagin.

Áskoðararnir vóru langt í frá so nógvir, sum teir plaga at vera sunnudag, og tá tað verður spælt mánakvöld, men kassameistarinn hjá HB leggur neyvnan nógva í, at teir mistu nakrar túsund krónur, um tað í síðsta enda fer at vísa seg, at sigurin á NSÍ fer at verða avgerðandi fyri FM heitið og harvið eina

millión frá UEFA.

Upp og niður

Talan var um ferðmikla uppgerð. Spenningurin var alla tíðina til staðar, men tað var bara í lötum, at spælið var, sum tað sær seg oddaliðnum, og upplögdu mál-møguleikarnir vóru fáir.

Gestirnir úr Runavík høvdu ikki so stóra virðing fyri oddaliðnum, at tað sást aftur í avrikinum fyrstu lötuna, tá teir vóru omaná. Kristian Høgni Jacobsen var einsamallur fremstur, og Gert Langgaard var beint aftanfyri hann. Við teimum báðum á odda og við flötum bóltum um beinini á HB

miðverjuni, sum trívist best, tá teir fáa bóltin í høvdið, men sum tykist ótryggari, tá spælt verður rundanum teir, megnaði NSÍ at seta dām á, og teir høvdu eisini onkrar royndir.

Eftir níggu minuttir sást fyrri fyrstu ferð, at hetta fór ikki at verða dagurin hjá evnarika, nógva uppsetta og ágrýtna Kristian Høgni Jacobsen. Hann bjóðaði HB miðverjuni av, stakk fram-um teir, og Hans á Lag tók beinini undan honum. Væl staddi Petur Erhard Kjærbo bríkslaði og fór í lumman. Kortíð var gult, og tað kann tosað nógva og leingi um, tað var rætti liturin ella ikki.

Men Kristian Høgni Jacobsen fekk ikki langa löt á vøllinum, eftir at hann var feldur. 20 minuttir vóru farnir, tá hann og Hans Fróði Hansen lógu eftir á, eftir stríð um luftbólt, og smeiturin, av at fáa tunga verjuspælaran omaná seg, var so mikið álvarsamur, at besti állopsmaðurin hjá NSÍ noyddist at taka seg úr stríðinum.

Hetta tók gestunum dygt, og smeiturin gjørdist ikki minni av, at venjarin – mest líkt í flogbóltssysti – valdi at gera fleiri røkingar.

Mál og móguleikar

HB kom smátt um smátt

Súni Fríði Johannesen var ikki blíður móti gamla felagnum hjá sær. Hann gjørdi bæði málini fyri HB, sum vann 2-1 á NSÍ

Savnsmynd: Álvur Haraldsen

fyri seg, og tá fyrra umfarið var hálvrunnið, lá tað longu í luftini, at teir fóru at fáa mál. NSÍ lat seg kroysta langt aftur á egna hálvu, og nógvir av spælarunum gjørdist ósjónligir, trívandi og máttleysir. Í veruleikanum vóru tað bara Dánial Hansen og Sjúrdur Jacobsen í verjuni, Kári Hansen og Eyðstein Skipanes á miðvøllinum, og so Gert Langgaard, sum var fluttur fram í spissin, ið kundu vera nógdir við teirra avrik seinnapartin av fyrra umfarinum, tá hinir ikki vildu vita av bóltinum og sparkaðu hann burtur, tá teir fingtu hann.

Hóast miðvøllurin hjá HB tóktist tunnur, og saknurn í Rúna Nolsøe var stórur, so yvirtóku teir, og tað vóru fleiri ábendingar um, at leiðslumálið fór at koma. Súni Fríði Johannesen streyk úr høgru og innfyri málið, men royndin fór við síðuna av, Rói Ártung var tætt við, eftir at Magni á Lakjuni hevði lagt innfyri úr vinstri, og Magni á Lakjuni var sjálvur tætt við, tá hann yvirplasaði eitt vet úr 19 metrum.

HB fekk hól á, tá 32 minuttir vóru farnir. Dejan spældi Petur Hammer á høgra vongverja hjá NSÍ, og meðan miðverja og alt liðið var á veg fram, fór sendingin hjá honum í beinini á Magna á Lakjuni, sum úr 25 metrum stakk mitt fyri til Súna Fríða Johannesen. Hann sneiddi miðverjan og málverjan av, og so var 1-0, og tað lá í luftini, at HB fór at vinna sannførandi, tí nú bar teimum til at dúva uppá kontramóguleikar.

Viðvent í holuni

Men tað gekk tvørtur í móti. Seinna umfarið reisti NSÍ seg aftur, og tað fór at líkjast einum liðavriki. Saman-spælið batnaði, og móguleikarnir fyri samanspæli gjørdust ikki verri av at eftiransingarnar hjá HB ikki vóru sannførandi – hvørki í verjuni ella á miðvøllinum. Kári Hansen, sum stríddist og spældi væl á miðvøll-

inum, har hann fekk ríkiligt av pláss, hevði tvær næskar royndir, sum ávikavíst vórðu hálvbjargaðar av Kaj Leo Johannesen og í evstu lötum beindar til horna.

Og trettan minuttir undan leikloki javnaði Kári Hansen, tá hann var púra leysur mitt fyri. Gert Langgaard átti annars alt málið, sum tað var. Stutt frammanfyri miðstrikuna fekk hann sending fram við linjuni frá Kára Sigvardsen (byrjaði á vongverjanum í høgru, men varð fluttur á miðvøllin, tá Kristian Høgni fór út), sneiddi Hans á Lag av sær, setti kós móti brotsteiginum, krúllaði framvið fyrrverandi liðfelaganum í LÍF, Hans Fróða Hansen, og hevði orku og yvirblikk at leggja skrátt aftureftir til Kára Hansen. Eitt sera væl spælt mál.

Um Petur Mohr iðrar seg gulan og grønran um, at hansara menn beinanvegin mistu javnleikin, so er tað væl skiljandi.

Í staðin fyri at binda um, halda tær og taka bestikk av stóðuni, áðrenn teir fóru at hugsa um móguleikan at vinna, so seldu tríggar bólt-fokuseraðir NSÍ spælarar seg, tá teir í ovurhuga lupu í bóltaldaran í høgru verjusíðu. Andrew av Flötum gjørdist púra leysur, og inni undir málinum var Súni Fríði Johannesen blankur og kundi prika upp í nettakið, áðrenn verjan fekk tikið seg saman at takla. Væl spælt av HB, men óvanliga jánkjaligt verjuspæl hjá NSÍ, sum ikki megnaði at koma afturíftur.

Síðstu lötuna, tá NSÍ verjan var tunn, tí nógvir vóru frammarlaga, kundu Allan Mørkøre (íkk so væl upplagdur sum ofta fyrr í ár), Andrew av Flötum og Súni Fríði Johannesen havið økt, men tað mundi bæði teir og viðhaldsfólkini gloyma, tá dómarnir hevði bríkslað fyri síðstu ferð.

jh

LÍF sigur í tættari grannauppgerð

Leirvíkingar eru aftur farnir at tosa meiri og meiri um 1. deild. Tað hava teir annars ikki gjørt serliga nógva av, síðani teir í 1993 sluttu niður og samstundis mistu nógva av fólkinum.

Sum tey flestu munnu vita, hevur Ólgi Danielsen skift blaá og hvíta KI-bénnan út við tann grøna hjá LÍF

Men nú tykist felagið vera komið fyrri seg aftur, bæði viðvíkjandi spælaratili-fari, áhuganum hjá bygda-fólkunum og harvið figgar-liga stuðlinum, sum er so neyðugur.

Komandi vikuskifti hava teir tørfra uppgávu vesturi í Vágum, áðrenn NSÍ og B71 koma at vitja í Leirvík, og so er ikki so tørført at ímynda sær, hvat tosið í Leirvík fer at snúgvá seg

um næstu dagarnar.

Grannauppgerðin móti GÍ var akkurát so tøtt, ó-ruddulig og tørfør, sum tað var roknað við framman-undan. GÍ hevði góða manning: fyrrverandi LÍF spælarin, Rúni Joensen var í málinum, Samson Nesá var í miðverjuni saman við Jón Sigurði Gledishegg, Erland Tvørfoss og Tumm-as Magnussen vóru á mið-vøllinum saman við Hjalta

Dalheim, og í álopinum vóru Pól Andreas Jacobsen og Heini Heinason. Einku sást til leirvíkingin Petur Sjúrdarberg, sum annars plagar at vera í álopinum. Hann var í Vági við 1. deildarliðinum, og tað mundi honum dáma væl!

Men hóast góða manning, so spældi GÍ ikki væl. Heimaliðið var fyrri tað mesta omaná, og tað lá í luftini, at teir skuldu vinna. Mitt í 1. hálvleiki fekk Kristian Eliassen bóltin í málið, og leirvíkingar vóru ikki nógdir við koldóm-ingina fyri rangstøðu.

Einasta málið fekk LÍF, tá ein tími var spældur. Poul Suni Dam, sum hesa ferð var á miðvøllinum, fekk bóltin frá framrættaða mið-

vallaranum, Hjørleifi Olsen. Poul Suni gjørdist leysur, og potaði millum beinini á Rúna Joensen.

Rúni spældi annars væl og bjargaði nærgangandi royndum frá Ólgari Daniel-sen, Jonhardi Høgnesen og Kristiani Eliassen, ið komu innum verjuna hjá GÍ, sum gjørdist alt tynni, sum tíðin gekk.

Í 1. hálvleiki var gótu-maðurin í LÍF málinum, Trygví Olsen, so at siga ar-beiðsleysur, og í 2. hálvleiki fór hann einar tvær ferðir út at blokera innleggum. Sigurin var tepur, men hann var kærkomin hjá LÍF. Setn-ingurin hjá GÍ er framvegis at halda seg omanfyri strik-una.

jh